

HÍRNÖK

A csallóközesütörtökiek lapja

V. évfolyam 2. szám

2009. július

Utassy József

Holtpont

1.

*Jaj, most vagyok csak
igazán árva,
sárgaház sahja,
kékség királya,
most vagyok én csak
igazán árva:
görbe fának is
egyenes lángja!*

2.

*Mint ama nagy, hamuhodó madár,
ki tolla tábortüzből éled,
üzenem neked – a szél megtalál –,
hogy élek, barátom, újra élek:
mint ama nagy hamuhodó madár.*

3.

*Add már ajakamnak a szót,
idegeimre a vonót,
zendítsd rám a csontok csöndjét
azt a száz csillagra való!*

*Add már ajakamnak a szót
kifütyülnek így a rigók,
dárídót csapnak, dárídót!*

*Add már ajakamra a szót,
a pokolra hurcolhatót:
a tűzben is vacogtatót!*

Köszönet az aktivitásért

Választott az ország, választott falunk lakossága is. Áprilisban az elnökválasztás második fordulójának okán, június 6-án pedig az európai parlamenti képviselők kiválasztása miatt járultunk az urnákhoz. Minthogy a választás jog és nem kötelesség, természetesen nem minden polgárunk élt a lehetőséggel. Annál inkább illik megköszönni azok aktivitását, akik szavazataikkal hozzájárultak a választások sikerességéhez.

Az elnökválasztás második fordulójában az 1 408 jogosult polgár közül 876-an vették át a szavazólapokat, öten érvénytelen szavazatot adtak le. Az

érvényesen szavazó 871 polgárunk közül 825 Iveta Radičová-t támogatta, míg Ivan Gašparovič 46 szavazatot kapott. Mint tudjuk, a választást végül Ivan Gašparovič nyerte, aki időközben már meg is kezdte második államfői időszakát.

Az európai parlamenti választások iránt kisebb volt az érdeklődés lakosaink körében, hiszen az 1 396 jogosult polgárból csak 286-an vették át a szavazócédulákat és csak 272 érvényes szavazatot adtak le a választók. A legtöbb szavazatot – 238-at – a Magyar Koalíció Pártja kapta, a Szlovák Demokratikus és Keresztény

Unió - Demokrata Párt 11 voksot szerzett. Hat szavazatot kapott a Szabadság és Szolidaritás új, parlamenten kívüli párt, ötöt a választások országos győztese, a Smer, négyet a Kereszténydemokrata Mozgalom, hármat a Demokratikus Szlovákiáért Mozgalom - Néppárt, kettőt Szlovákia Kommunista Pártja, egyet-egyet pedig a Demokrata Párt, a Szabad Fórum és a Szlovákia Konzervatív Demokratái Polgári Konzervatív Párt koalíció. Szlovákiának az Európai Parlamentben 13 mandátuma van, az országos eredmények alapján a képviselői helyeken a jelenlegi parlamenti pártok osztoznak.

Internetes szolgáltatás polgárainknak

Van olyan esemény, amely egyszerre okoz örömet és alakít ki hiányérzetet az emberben. Számomra ilyen esemény volt a május végén megtartott lakossági fórumunk, amelyre nagy sajnálatomra megkezesen kevesen jöttek el, ugyanakkor megnyugvással töltött el, hogy akik eljöttek, aktívan bekapcsolódtak a tanácskozásba, őszintén elmondták mi az, amivel elégedettek, de azt is, mi az, amin javítani kellene, ami bosszantja őket. Remélem, a résztvevők az önkormányzati testület döntései nyomán arról számolnak majd be barátaiknak, ismerőseiknek: érdemes eljárni a lakossági fórumra, mert amit ott megbeszélünk, annak hatása van községünkben.

Mint hogy közérdekű kérdésekről volt szó, hadd tegyem közzé, miről is beszélünk. Az önkormányzati képviselők és megjelent polgáraink is örömmel állapították meg, hogy megkezdődött a körforgalom építése a „somorjai-szenci” úton, amelyet azóta már be is fejeztek. Őszintén hiszem, hogy jól szolgálja majd a forgalmat, hogy csökken a balesetek száma az útnak ezen a szakaszán, hiszen falunk is hozzájárult a körforgalom kialakításához: a megyei önkormányzatnak a munkálatok elvégzéséhez 150 négyzetméternyi területet adtunk el szimbolikus egy euróért.

Az már kevésbé tetszik polgárainknak, hogy az autósok a járdákon parkolnak, veszélyeztetve sok esetben a gyalogosokat, akik a közút használatára kényszerülnek. Azt is kifogásolták, hogy a közterületet sok esetben piszkosan hagyják a kutyáikat sétáltató polgártársaink. Nos, az önkormányzati testület hirdetményben és ezúton is arra figyelmezteti a gépkocsik tulajdonosait, hogy a járda a gyalogosokat szolgálja, ahogy arra is felszólítja a kutyatulajdonosokat, hogy az ürüleket törvényes kötelességük eltakarítani a közterületekről.

Sokat beszélünk a csatornázásról is, valamennyien tudatosítjuk, hogy a munkálatok során kellemetlenségekkel is találkozhatnak majd polgáraink, de úgy véljük: megéri majd türelmesnek lenni, hiszen falunk jelentős fejlesztéséről van szó a beruházással. Egyébként a kivitelezési munkára heten jelentkeztek, öten kapnak felkérést, hogy tegyenek árajánlatot. Erre augusztus 6-áig van idejük, ezt követően bizottság dönt majd arról, melyik cég kap megbízást, s amennyiben az illetékes minisztérium is jóvá hagyja a közbeszerzési folyamat eredményét, szeptemberben – remélhetőleg – elkezdődhet a konkrét munka. Az öreg iskola épületéről is beszélünk a lakossági fórumon, polgáraink jó ötletnek tartják,

hogy egészségügyi szolgáltatások biztosítására szeretnék felhasználni az évek óta kihasználatlan helyiségeket. Reméljük, mihamarabb sikerül megállapodnunk az esetleges kihasználás lehetőségéről az épület tulajdonosával, a pozsonyi püspökséggel, mégpedig oly módon, hogy az mindkét fél érdekének és elvárásainak megfelelően.

Megtárgyaltuk polgárainkkal az utca neveket is, amelyről azóta általános érvényű rendeletet fogadott el az önkormányzati képviselő-testület. A névadásnál az önkormányzat az évek során kialakult névhasználatból indultunk ki, felhasználva az ugyancsak közismert dűlő- és majorneveket, illetve két esetben falunk történelmi személyiségeiről emlékeztünk meg. (A teljes névjegyzéket a Hírnök mellékletében tesszük közzé.)

A lakossági fórumon még csak célként beszélhettünk polgártársainkkal arról, hogy az önkormányzat „internetes szolgáltatást” is nyújtani kíván a csütörtökieknek. Nos, örömmel számolhatok be arról, hogy időközben sikerült teljesíteni a célt, s aki meglátogatja a www.stvrtoknaostrove.sk című honlapunkat, megtalálhatja rajta azokat az elektronikus formanyomtatványokat, amelyek különböző kérelmeket, bejelentési kötelezettségeket vagy éppen adóíveket tartalmaz, összesen 25 nyomtatvány-típust. A software 602 programja azonban nemcsak arra ad lehetőséget, hogy a szükséges dokumentumot kitöltsék és továbbíthassák lakosaink a polgármesteri hivatalnak elektronikus úton, hanem segít például az adó kiszámításában is a szükséges adatok betáplálása után. Örömmel, sőt kissé büszkén mondom, hogy Szlovákiában Csallóközsütörtök az első falusi település, ahol ezt a szolgáltatást be tudtuk vezetni. Remélem, polgáraink kihasználják majd ezt az új szolgáltatást, amely jelentős könnyítést jelent majd számukra, mert – mint minden más kezdeményezésünknek – ennek is csak akkor lesz igazán értelme, ha az embereket fogja szolgálni.

www.stvrtoknaostrove.sk

Štvrtok na Ostrove
Csallóközsütörtök

Uvodná stránka | Obecný úrad | Samospráva | Dôležité dokumenty | Spravodajca | História obce | Územný plán obce | Organizácie | Podnikateľské subjekty | Galéria | Školstvo | Aktuality | Mapa | Kniha návštev | Elektronické formulár

Odkazy

Elektronické formuláre

Mapa

Vítame Vás vo Štvrtku na Ostrove!

Itt található meg az elektronikus formanyomtatványokat.

... pr...
Štv...
ov na domovskej strán...
až natolko, že stokrát...
e okolo kostola, soc...
nevedeli by sme pov...
ach, ani o ich histo...
ti, veď prežívame t...

Naš...
lava-Šamorín-Dunajsk...

Öry Péter polgármester

Az ember természete szerint közösségi lény. Életünk kezdetétől fogva rászorulunk másokra, szükségünk van annak a közösségnek a segítségére, amelybe beleszülettünk. Mindenszentek ünnepe arra figyelmeztet bennünket, hogy nemcsak emberre válásunk folyamatában és mindennapi gondjaink közepette van szükségünk a társadalomra, hanem valóságos életünkben is. Még üdvösségünk dolgában is más emberektől függünk. Egyedül, önmagunkban képtelenek vagyunk hinni és Krisztust követő keresztény életet élni. Az örök üdvösség sem individuális jellegű valóság. Ha üdvözülünk, akkor mint az egyház, Krisztus titokzatos testének tagjai, közösségben nyerjük el az üdvösséget. Nem helyes, ha csak az foglalkoztat bennünket, hogy mi lesz velünk, ha meghalunk, hanem mások üdvösségével is törődnünk kell. Az Isten az egyes embert üdvözíti, de nem önmagában, hanem a „Titokzatos Test” testvéri közösségében.

Nemcsak a mindennapi életben, a politikában és a profán történelemben, hanem az üdvösségtörténetben is egymáshoz tartozunk. Leginkább a bűnbeesés és a megváltás emlékeztet erre bennünket. Egy ember által jött a világba a bűn és egyvalaki, a megváltó Jézus által jött az ember megváltása (Róm 5,12-21). Mindenki fontos mindenki számára, minden embernek hordoznia kell a bűn és a kegyelem terhét nemcsak önmagáért, hanem másokért is. Isten úgy rendezte el az ember történetét, ezt a tőle kiinduló történetet, hogy abban az egyik ember jelentős a másik számára. Azért, amikor az Evangélium hirdetésében, a teológia kijelentéseiben beszámolunk Istennek rajtunk végbevitt üdvözítő cselekedeteiről, akkor az emberekről is kell beszélnünk. Egyszerűen azért, mert Isten úgy akarta, hogy üdvözítő műve emberi közreműködés által valósuljon meg ebben a világban.

A Szentek közössége

Összetartozunk! Jézus Krisztusban Isten öröktől fogva kiválasztott, a múlt időben elfogadott, és mindörökké egyesített minket. A keresztség által bekapcsolódtunk egy természetfeletti közösségbe, Krisztus Titkos Testébe. Egymással összetartozunk, mert „a keresztséggel egy Lélekben egy testté lettünk” (1Kor 12,13). Ezt az egységet még növeli Krisztus áldozati testében való részesedés: „Egy kenyér, egy test vagyunk, mivel mindnyájan egy kenyérből részesedünk” (1Kor 10,17). A II. vatikáni zsinat megfogalmazása szerint „Krisztus valamennyi híve összeolvad az egy egyházba, és egymáshoz kapcsolódik Őbenne. Az úton levőknek és a Krisztus békéjében elszenderült testvéreknek az egysége a legkevésbé sem szakad meg,

sőt erősebb lesz a lelki javak közösségében (Lumen Gentium 49). Melyek ezek a lelki javak: A szentek közbenjárnak földön küzdő testvéreikért, példájukkal bátorítják őket, az úton lévők imájukkal siettetik, hogy elhunyt testvéreik beléphessenek a dicsőségbe. Ez a szentek megvalósulóban lévő egysége: a menny, a tisztulás és a föld szentjei összetartoznak. Nem lehet tehát közös számunkra keresztény testvérünk földi és örök sorsa. Pál apostol szerint: „Ha szenved az egyik tag, valamennyi együtt szenved

vele, és ha tiszteletben van része az egyik tagnak, mindegyik örül vele” (1Kor 12,26). Ez az alapja annak, hogy az egyházban kezdetétől fogva megvolt a kettős közbenjárás: mi imádkozunk az elhunytakért, a szentek pedig közbenjárnak értünk.

Ennek a hitből fakadó lelki egységnek Elátható formában is meg kell nyilvánulnia. Nemcsak ezekben a napokban, hanem máskor is gondoljunk arra, hogy az egyház nemcsak az, amit templomainkban látunk (kevesen vagyunk!). Hozzánk tartozik a megdicsőült egyház, a mennyei Jeruzsálem, a szentek megszámlálhatatlan sokasága. Nem véletlen tehát, hogy minden szentmisében, a legfontosabb imádságban (Kánon) kiemelten is megemlékezünk róluk. Hozzánk tartoznak, éppen ezért a segítségünket várják a szenvedő, tisztuló, Isten színe látására vágó keresztény testvéreink is. Éppen ezért amikor a temetőket járjuk, nemcsak szomorú szívvel emlékezünk elhunyt szeretteinkre, hanem buzgón imádkozunk is értük. Ők már magukon nem tudnak segíteni, mi segíthetünk rajtuk: a szentmisével mint engesztelő áldozattal, másokért felajánlott búcsúkkal, böjttel és alamizsnával. A felebaráti szeretet, a testvéri összetartozás tudata erre kötelez bennünket. Így válik az egyház igazán a szentek közösségévé, a túlvilágot is átölelő szeretet szövetségévé.

Pronay László mérnök, a helyi önkormányzat képviselője szerint

Mindenre van megoldás, lehetetlen nincs

– Gyakran hallani olyan véleményt, amely szerint a mai fiatalok passzívak, nem törődnek a közügyekkel, mert felelőtlenek. Ön viszont még harminc éves sincs, mégis immár harmadik éve önkormányzati képviselő a faluban, és az aktív képviselők között tartják számon. Lehet mondani, hogy Ön a kivétel?

– Nem merném mondani, hogy kivétel vagyok, mert a mondás szerint a „kivétel erősíti a szabályt“, és én semmi esetre sem szeretném egy „egységes masszaként“ értékelni, felfogni a fiatalok nemzedékét. Ahogy az idősebb korosztályhoz tartozók vagy a középkorúak sem egyformák, úgy a fiatalok között is vannak különbségek. Az ugyanakkor tény, hogy a társadalmi vagy közösségi életbe alkotó-aktív módon viszonylag kevesen kapcsolódnak be, tény az is, hogy jobban vonzza őket a szórakozás, a játékoság, és néha én is úgy érzem, mintha a felelősségvállalás elrettentené őket a cselekvéstől. Az is tény viszont, hogy én mindig olyan voltam – szemben sok volt iskolatársammal is –, aki szeretett bekapcsolódni minden körülményben zajló mozgásba, segíteni, ahol csak lehet, miközben vallottam és vallom, hogy minden felmerülő kérdésre, gondra van megoldás, azt az állapotot pedig, hogy „nincs“ és „nem lehet“, nem ismerem el. Ebből indultam ki akkor is, amikor a helyhatósági választások előtt megszólítottak és felkínálták a megmérettetés lehetőségét: egyszerűen segíteni akartam a falunak, azt akartam, hogy Csallóközsütörtök olyan falu legyen, amelyre büszkék lehetnek lakói, amelyben pezsgő élet zajlik és amely úgy fejlődik, hogy tiszteletben tartja saját hagyományait.

– A választásokat követően a képviselők közti munkamegosztás során Ön a kultúrát, a sportéletet és az ifjúságot érintő kérdéseket kapta – hogy úgy mondjam – a felügyelete alá. Ez tudatos választás volt vagy csak véletlenül „maradt“ Önre az ilyen irányú

tevékenység képviselése az önkormányzatban belül?

– Azt nem tudom megítélni, hogy a többi képviselőtársam milyen megfontolásból gondolt rám, amikor ezeknek a szakterületeknek a gondozását rám bízta, magam részéről viszont örültem a bizalomnak, és örömmel vállaltam. A Falunap már korábban is a szívügyem volt, a gulyásfőzés szervezésébe is bekapcsolódtam, azt meg tudtam, hogy civil szervezetünkben van erő a folyamatos megújulásra, és nem is csalódtam. És most egy gondolat erejéig visszatérnék ahhoz is, amit a fiatalokról mondtam, mert ezekben a civil szervezetekben ott vannak a fiatalok, sőt, például a Cserkészszövetség munkája rájuk épül, a Csemadok és az iskola között pedig olyan a kapcsolat, hogy Sill Zsuzsannának szinte módszertani népművelő munkát végeznek közöttük, de a Vöröskereszt munkájába is bekapcsolódnak, nemrég a Szent Jakab Társulásunk gyermeknapján nyolcvannál is több gyermek és fiatal szülő vett részt. És most ugorjunk egy nagyot: végtelenül örülök annak, hogy idősebb polgártársaink is egymásra találtak, működik a nyugdíjasok klubja, sőt, már a Daloskör is. És a vadászszervezet is aktív. Bocsánat, ha valakit, valamit kifelejtettem, de a felsorolásba alapvetően csak azért bocsátkoztam, hogy elmondhassam: nagyszerű közösséget alkotnak Csallóközsütörtök polgárai és tényleg van lehetőség arra, hogy bárki ki tudja élni közösségteremtő, avagy szellemi értéktéremtő szándékát.

Amit még az ifjúság védelmében el lehet mondani, az a sport, pontosabban a falunk focicsapatai. Ugyanakkor azt is el kell mondanom és akár elnézést is kérni a sportszervezet vezetőitől, hogy legkevésbé az ő munkájukra tudok figyelni, a segítség részéről kimerül abban, hogy a lehetőségekhez mérten anyagi támogatásban részesíti az önkormányzat őket is, és ehhez én is hozzájárulok. De tudom, jó és tudatos munkát végeznek, hiszen már a hat, nyolc éves gyerekekkel is foglalkoznak és

ez tiszteletre méltó. Igazából a legnagyobb hiányosságnak azt látom a fiatalok részéről, hogy önálló, kezdeményező közösségként nincsenek jelen a faluban, olyan közösségként, amely önmaga is hozzájárul saját rendezvényeivel falunk társadalmi életének gazdagításához, illetve közösségként jelennének meg aktív támogatóként mondjuk olyan rendezvény esetében, mint a Falunap.

– Azt mondta a bevezetőben, hogy részt kívánt venni a falu fejlesztésében, tiszteletben tartva a közösség hagyományait. Ezt miként kell érteni és mit sikerült ebből megvalósítani?

– Járvam az országot sok helyütt találkoztam azzal, hogy egy szép kis falu mellett egy annál nagyobb épült fel, szűk utcákkal, miniatűr telkeken felhúzott „egyen házakkal“, másutt meg a teljes falukép változott meg az ilyen egyen házakból álló új utcákkal, ahová tudni sem lehet kik és honnét költöztek be. Sokan ezt tartják fejlődésnek, fejlesztésnek. Én nem, én azt mondom, falunk arculatát meg kell tartani, gondozott parkokkal, széles utcákkal. Az a fejlődés, hogy volt erőnk kialakítani egy szép teret a községháza előtt és kopjafát állítani ott. Az a fejlődés, hogy bővülnek a szolgáltatások, hentesüzlet, pizzeria, benzinkút nyílt, bevezettük a gyógyszerészállítást idősebb polgárainknak, javítjuk az iskola épületét, a közutakat, a járdákat, hatalmas beruházással csatornahálózat épül a falunkban, az öreg, egyházi iskolát egészségügyi központtá szeretnénk alakítani. Röviden: a fejlődés számomra az, ha a csütörtökiek egyre több és egyre jobb szolgáltatásokat kapnak, hogy falunk rendezett, és az emberek büszkék lehetnek szülőfalujukra.

– Ön büszke arra, hogy csallóközsütörtöki polgár?

– Igen.

Neszméri Sándor

Zártuk az évet ...

Nem túlzás azt állítani, hogy az éppen véget ért 2008/2009-es tanév a változások éve volt. Tavaly szeptemberben már az új oktatási törvény alapján kezdtük meg az oktatást iskolánk első és ötödik osztályában, ami önmagában is egy fajta megpróbáltatás diáknak és pedagógusnak egyaránt, helyzetünket azonban még bonyolította az a tény is, hogy az új követelményekhez nem készültek el – és a mai napig sincsenek – a tankönyvek. A többi osztályban a helyzet jobb volt, hiszen ott a már bevált tanmenet szerint adhattuk át tudásunkat tanulóinknak.

Ahogy a korábbi esztendőben mindig, most is kihívásnak tekintettük az új feladatokat, ennek megfelelően az első naptól kezdve teljes erőbedobással fogtunk a munkához. Hiszen fontos, hogy a gyerekek már az első napokban érezzék, tanítóik nem szárazon a tananyagra, a tanórákra koncentrálnak, hanem igyekeznek színesíteni, vonzóbbá tenni az oktatói-nevelői munka folyamatát. És nemcsak segédeszközök segítségével – ami, persze, szintén fontos volt –, hanem különböző kulturális rendezvényekkel (karácsonyi, anyák napi műsorok), tanulmányi kirándulásokkal (Ógyalla, erdei iskola, Nagyborsa, vagy éppen a galántai közlekedési park meglátogatása), de kiállításokkal, nevelési koncertekkel színházlátogatásokkal is. Ezzel, persze, nemcsak a tanmenet színesítésének célját követtük, hanem arra törekedtünk, hogy gyermekeink minél több információhoz jussanak. És közben igyekeztünk odafigyelni a gyermekek egyéniségére is, amiben nagy segítségünkre volt az iskola pszichológusa és speciális pedagógusa.

Acsallóközcsütörtöki Alapiskola diákjai areneteg versenybe is bekapcsolódtak, és nemcsak helyi szinten mérték össze tudásukat, hiszen a legjobbak aztán járási szinten képviselték iskolánkat. Szeretném aláhúzni: eredményesen. A teljesség igénye nélkül néhány kiemelkedő siker: Szikhardt Adrián és Fodor Éva például az ötödik helyen végez-

tek a matematikai Pitagóriász versenyben, Kurucz Diana a „Romák színes világa“ elnevezésű versenyben lett díjazott, Nagy Melisza pedig a Tompa Mihály Vers- és Prózamondó Verseny járási fordulójában ért el előkelő helyezést. Mindezt azért tartom fontosnak hangsúlyozni, mert ezek az eredmények is arról tanúskodnak, hogy egy kis iskola nevelő-oktató munkája is lehet sikeres, hogy egy ilyen iskola is versenyképes lehet.

Az elmúlt tanévben a nevelő-oktató tevékenység mellett, a gyermekek lelki gazdagodásán túl arra is nagy figyelmet fordítottunk, hogy javuljanak pedagógiai munkánk és a gyerekek tanulási körülményei. Mivel az állami támogatás nagyon kevés, kihasználtuk a különböző alapítványok nyújtotta pályázati lehetőségeket is. Gyerekeink az idén is kaptak támogatást a Pázmány Péter Alapítványtól tanszercsomag és taneszközök formájában. A Pontis Alapítványnál (Nadácia Pontis) két számítógépre pályáztunk, ott is sikeresek voltunk, az új gépek az új tanévtől gazdagítják majd számítógépes tantermisszert. Saját forrásainkból vásároltunk új asztalokat a tanári irodába, végre lecseréltük a régiéket, amelyek a hatvanas évek elejétől „szolgálták“ munkánkat. Köszönettel tartozunk a szülői munkaközösségnek is, hiszen a második osztályosaink részére megvásárolta

az új padokat és székeket. Az önkormányzat is segített, alapítói kötelességén túl hozzájárult a beirakozási program megvalósításához és sporteszközöket is vásárolt iskolánknak. S ha már a köszönetnél tartok: külön köszönet jár a helyi vállalkozóknak is, akik sosem utasították vissza támogatási kéréseinket.

De rosszakarói is vannak iskolánknak, ezt sem rejthetem véka alá. Erre utalnak a betörések iskolánkba, az iskolaudvaron tapasztalt rongálások. Sajnálatosak ezek a dolgok, hiszen nincs könnyű helyzetben az önkormányzat és az iskola, minden fejlesztés igen sok időt és energiát igényel, az ilyen rombolás visszaveti az építkező igyekezetünket.

Mindent egybevetve sikeresnek, eredményesnek tartom az éppen lezárt iskolaévet, úgy érzem, jó volt a hármas együttműködés – pedagógus-szülő-tanulók –, s közös igyekezetünknek köszönhetőek szép sikereink. Ennek fényében nem tudok mást mondani, mint azt: kellemes vakációt mindenkinek, pedagógusoknak, tanulóknak egyaránt, megérdemlik a pihe- nést az odaadó munkájukért.

Kausitz Klára megbízott igazgató

... és megint főtt a gulyás!

Május helyett áprilisban. Már hogy a gulyásfőzés volt az idén korábban a megszokottnál. Sokáig gondolkodtam, mi vezette a szervezőket a módosításra, hiszen a csallóközcsütörtöki gulyásfőző-versenyhíre nemcsak a falu és a járás, hanem az ország határait is átrepülte, s ha igaz, amit az ekecsi Hasasok meg a martonvásáriak mondtak, edzőtáborozással készülnek rá a csapatok. Bevallom, nem tudom, hogy ez mit jelent, hacsak azt nem, hogy a versenyzők csak úgy, maguknak is főznek gulyást, ha másért nem azért, hogy borozgathassanak közben, de ez mindegy, mert a döntő kérdés az: miért április. Nos, végül megfejtettem és most közreadom nagy felfedezésemet: hát azért, mert a természet valamilyen oknál fogva nem fogadta kegyeibe a májusi gulyásfőzést, olyankor vagy káénikula volt, vagy meg szél és eső, néha meg minden egyszerre. Be kellett hát csapni a természetet, megzavarni, hogy ne tudjon már annyi borsot törni a versenyzők-szervezők-résztvevők sokaságának. Hát ezért. A trükk meg bejött.

Az, persze jó, hogy a csallóközcsütörtöki gulyásfőzést bármikor meg lehet rendezni, nem kötődik semmilyen naphoz, nem kell hát holmiféle esemény „jegyében” rendezni. Innét talán a jó hangulat, a fel szabadult, haragot sose hozó versengés, és a kóstolatók sokaságának sem kell „alkalomhoz illően” öltözködni és viselkedni. Minden olyan spontán, minden csak úgy alakul valahogy, és általában jól.

Azaz: nem éppen. De a gondoknak csak és kizárólag én vagyok az okozója. Bizonyára emlékszik a kedves Hírnök-olvasó, hogy a gulyásfőzés tavalyi eseményeiről beszámolva „egy rakás” receptet is leírtam. Pedig mondták a „közlők”, hogy bár nemzetközileg nem lefedett egvediségekről van szó, a gulyáskészítés módja titok, s csak úgy, mellesleg nekem mondják el, hogy só is kell, meg azt is, mikor kell beleszórni a főzetbe, illetve mennyi húshoz hány kilogramm hagyma, krumpli, bab vagy egyéb cuccok tartoznak, én meg mégis elárultam a „hadititkot”. Ennek lett az eredménye az én gondom, vagyis az, hogy az idén a tizenöt csapat közül egyetlen egy sem avatott be konyhatitkaiba. Csak olyanokat mondtak, hogy „ez bizony egy biogulyás lesz”, s amikor tiltakoztam, hogy azért teljesen süsü én sem vagyok, mindent nem hiszek el, magyarázatként csak annyit kaptam válaszul, hogy mangalica-húsból készül a főzet, az pedig orvosilag is bizonyított, hogy ennek az állatnak a húsa bizony egészséges és nem járul hozzá a koleszterin-szint emelkedéséhez. Meg olyanokkal csábítottak kóstolásra, hogy bizony ők bizony a vaddisznó húsát használják gulyásuk alapanyagául, de a finom ízek következtében hiába csettintgettem jobbra is, meg balra is, nem tudtam meg a szakácstól, borsot, majoránát, köménymagot, fokhagymát használtak-e, s ha igen, mennyit. Csak annyit mondtak, „bizony, ez az a hús, amelyet a főzés előtt

pácolni kell“, de magamba roskadtan hagytak akkor is, amikor annak összetételéről szerettem volna megtudni valamit.

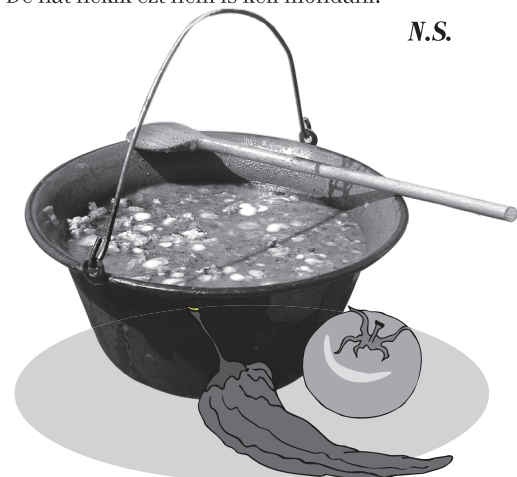
De – mint mondom – ez az én bajom-hibám, és csak annyiban bosszantó, hogy most receptek helyett zsörtölődnöm kell a szakácsi hírzárlat miatt, ami viszont az ízek kavalkádjának nagyszerűségéből egy csipetnyit sem von le, sem paprikában, sem egyéb ízesítő anyag formájában.

Még szerencse, hogy a zsüri munkájáról tavaly nem írtam semmit. Talán ennek köszönhetem, hogy a bíráló bizottság tagjai – Bauer Edit, az MKP európai parlamenti képviselője, Berényi József, az MKP általános elnökhelyettese és Szabó Tibor, a Magyar Televízió Kuratóriumának tagja

– őszintén és hihetően mondták el, nagyon nehéz volt dönteni, mert mind a tizenöt csapat kiváló teljesítményt nyújtott. Sőt, ezek után még azt is elárulták, hogy az első helyet a martonvásáriak csapata szerezte meg az idén Harmati Mihály főszakácskodásával, a második helyen a helyi, csallóközesütörtöki vadászok csapata végzett Tóth Vince vezényletével, a bronzérem pedig a csákányiaké lett, az ő munkájukat Varjasi Attila fogta össze. És azt sem rejtették véka alá, hogy bizony különdíjakat is osztottak, az egyiket a helyi Dajori Polgári Társulás csapata kapta Sípos Károly irányításával, a másikat pedig a Sambaza Lelkes csapat nevet viselő gulyásfőzők vihették haza, valószínűleg azért, mert a csapat munkáját Lelkes Gábor fogta össze.

Hát ennyi volt. Vagyis: ennél sokkal több. Nagyszerű szórakozás, kikapcsolódás több száz helyi polgárnak és a vendégeknek. De hát nekik ezt nem is kell mondani.

N.S.

A „Csak tiszta forrásból“ jegyében az óvodában is

Ünnepekkel megszakított hétköznapiak

Észre sem vettük és ismét elszaladt egy tanév. Sajnos, az évek folyamán egyre kevesebb gyermek születik községünkben, így egyre kevesebb gyermek látogatja óvodánkat is. A 2008/2009-es tanévben a négytagú tanítói kollektíva és az alkalmazottak csoportja 34 beíratott gyermekről gondoskodott.

A központi óvodai nevelési programot kibővítettük a „Csak tiszta forrásból“ című óvodai nevelési programmal, mely sajátos, egyedi arculatot kölcsönöz óvodánknak. A program alapelve a szeretetteljes, biztonságérzetet adó, érzélem gazdag óvoda megteremtése. Szívesen beloptuk munkánkba a program jellegzetességeit – am művészetek eszközeit –, mert feltételezzük, hogy minden gyermek vonzódik az élményekhez, a meséhez, a zenéhez és az alkotó tevékenységhez. Ha mindezt az óvodában megkapja, kialakul az „óvodás tartása“, önállóvá, nyugodtabbá és kiegyensúlyozottabbá válik. Tud nevetni, csodálkozni és felfedezni.

A neveléssel töltött hétköznapiakat az ünnepek tették színesebbé, emlékezetesebbé. Az előző évekhez hasonlóan ebben a tanévben is számos programot, szórakozási lehetőséget biztosítottunk kicsinyeinknek. Az ünnepeket az óvoda falai közt próbáltuk megtartani, hogy az emlékezetes ünnepi hangulatot is az óvodához kössék a gyermekek. A sort a Mikulás-várással kezdtük és a nagycsoportosok búcsúztatásával fejeztük be. Mint minden évben, most is nagy készülődés, várakozás előzte meg a nagyszakállú „igazi“ Mikulás érkezését. Az ünnepélyes gyertyagyújtáshoz pedig meghitten csengett a „Mennyből az angyal“ dallama.

Februárban a farsangot jelmezbállal zártuk, melyet vidám műsor tett emlékeztetővé, a sok szép jelmez pedig az anyukák ötletességét dícséri. Májusban az Anyák Napját családias hangulatban ünnepeltük, a szívhez szóló versikéket, dalocskákat, jeleneteket az édesanyák maghatottan hallgatták-nézték

végig. A Gyermeknapot viszont az óvoda udvarán játékos sportnappal tettük vidámmá.

2009 januárjában-februárjában négy gyermeket magyar, nyolcat pedig szlovák iskolába íratnak a szülők, tőlük a tanév utolsó napján búcsúztunk el, megemlékezve arról, hogy ők szeptemberben már az iskolapadot foglalják el. „Mindannyian ide születünk, erre a világra – és a bölcsőnk körül settenkedő tündérek nemcsak áldást mondtak ránk, de tarisznyánkat is telerakták, hogy ne induljunk üres kézzel a hosszú útra, amelyet az életünk során be kell járnunk.“

A búcsúzó tanév kapcsán meg kell említenünk egy korábbi változásról, a 2003. januárjában bekövetkezett eseményről, amikor is óvodánk fenntartója a helyi önkormányzat lett. Ezt azért kell felemlíteni, mert a községi hivatal jóvoltából, anyagi támogatásával a tanév alatt több karbantartási munkát is el tudtuk végezni és új eszközök vásárlására is sor került, amivel korszerűsödött óvodánk. Több fejlesztő játékot, gyermek- és szakirodalmat vásároltunk, amelyek mind-mind segítenek az oktató-nevelő munkánkban. Sor került az óvodai mászókáék felújítására, a padok átfestésére, a homokozó kitisztítására, udvari játékok megvásárlására. Az óvoda udvara is rendezettebb, esztétikusabb, amióta Lelkes József fűtő nemcsak a meleget biztosítja számunkra, hanem a községi hivatal alkalmazottjaként – Sípos Dezső segédletével – az óvoda környékének gondozásával és kisebb javítások elvégzésével is segíti munkánkat.

Sajnos, a tanév elején az áremelkedések miatt szükségessé vált az óvoda kiadásaihoz való hozzájárulási díj (nyolc euró) és a napi koszt (0,99 euró) emelése. Ezt az összeget a községi hivatal teljes egészében az óvoda rendelkezésére bocsátotta. Bevételeinket gyarapították azonban a szülők és támogatóink is, akik adójuk 2 százalékát óvodánknak ajánlották fel, amit ezúton is köszönünk nekik.

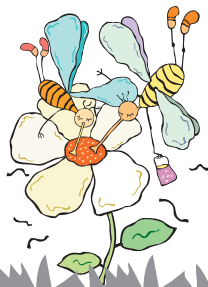
Ez a szeretet és tisztelet, amely ilyen formában is megnyilvánul, arra kötelez bennünket, hogy a jövőben is azon leszünk minden erőnkkel, óvodánkban továbbra is magas színvonalon, családias, derűs környezetben neveljük a hozzánk járó kisgyermeket. Mert Kodály Zoltánnal valljuk: „A leg gondosabb családi nevelés sem adhatja meg, amit az óvó nyújt: az emberi közösségbe való beilleszkedést...“

Nagy Erzsébet igazgató

A tétlenség cserkészidegen

A Hírnök legutóbbi számában már hírt adtunk márciusi tavaszi tanyázásunkról, s mert a tétlenség cserkészidegen, az azóta eltelt idő is bővelkedett különböző programokkal. A tanyázást követően például a rovásversenyen vettünk részt, immár harmadik alkalommal. A Révkomáromban megtartott felvidéki elődöntőn Csóka Zsuzsanna kíséretében Sooky Márta, Nagy Viktória és Kállai Barbara mérte össze tudását a több mint száz versenyzővel. A budapesti döntőbe ugyan nem kerültek be, de minden elismerés a lányoké az ősi írásmód magas szintű ápolásáért.

Mindeközben készültünk a segédtszti kiképzőtábor feladataival is. A kiképzőtábor igen igényes a résztvevők számára, hiszen nemcsak szellemi felkészültséget igényel, hanem jó fizikai állapotot is, ezért július folyamán rendszeresen „edzünk” a táborba

készülő Csóka Zsuzsannával, Sooky Mártával és Puss Adriánnal. Képviselőinknek jól kell tudni koncentrálni az első perctől kezdve, hiszen először is egy tesztlapot kell kitölteniük, az un. Táborkapu próbát, s a tábort csak azok abszolválhatják, akik hibátlanul kitöltötték a tesztet.

És mindemellett zajlik a nyári tábor előkészítése. Idén Magyarországon, a ravazdi cserkészparkba készülünk, s már két megbeszélést is tartottunk a csenkei, a szőgyéni, az egyházfai és a hegysúri cserkészekkel – mert hogy ezúttal velük fogunk táborozni. Tíznapos sátoertábornak nézünk elébe, amely sok érdekes programot tartogat a táborlakók számára, csipegetve a kínálatból csak néhányat sorolnék fel: kirándulás Győrbe, Pannonhalmára, Zircre, fürdés, kézműves foglalkozások, mókás vetélkedők, versenyek,

számháború, méta, rohampálya, tábortűz – vagyis a cserkész táborok szokásos gazdag kínálata, megspékelve eleddig titokban tartott esti „meglepetésekkel”.

A nyári menüt azonban idősebb és legkisebb cserkészeink is gazdagítják, mert a semmittevés rájuk sem jellemző. Az idősebbek Madarászra készülnek, paintball-játékokra mennek, a kisebbeknek viszont hazai viszonyok közepette rendezünk játékos délutánokat. S hogy miért ez a gazdag nyári program? Az ok egyszerű: a cserkészinduló azt mondja, „Járjuk be a mezőt meg a rengeteget, Szabad ott a szabadban a lélek”. Na meg azért is, mert ősszel egy következő cserkésztábor veszi kezdetét, amelynek megint mindenki a részese lehet.

Elek Klára

Csak az időjárás nem kedvezett...

Nem fogadta kegyeibe az idei gyermeknap rendezvényeket az időjárás, az ég csatornáit sűrűn könnyeztek. A gyermeki szeretetet, játékoságot, tennivágyást azonban nem lehet csak úgy „elmosni”, ezért nem csoda, hogy a természeti viszontagságok ellenére a Csallóközsütörtökiek Szent Jakab Polgári Társulása gyermeknap meghívóját sok gyermek és szülő fogadta el az idén is.

„Minden elő volt készítve a templomkertben, nagyon kellemetlenül érintett mindannyinkat, hogy az utolsó pillanatban a kultúrházba kényszerültünk, a gyermeknap rendezvények helyszínén meg csak egy értesítést tudtunk hagyni az érdeklődőknek a változásról” – emlékezik Valacsay Olga a május 30-ai eseményekre, de gyorsan hozzáteszi: „csak az időjárás nem kedvezett, az érdeklődés talán még a tavalyinál is nagyobb volt, 80-90 gyerek és sok szülő, nagyszülő vett részt a rendezvényeken és nagyszerű volt a hangulat is”.

A délelőtti foglalkozások a gyermekek alkotókészségére, annak fejlesztésére épült. A kézműves foglalkozások során a gyerekek üvegfestéssel, márványozással, papírvirág-készítéssel, gipszformák festésével, szalvétatechnika alkalmazásával képalakítással foglalkoztak, sőt saját fantáziájuk szerint drótból díszeket is fonthattak. Óriási nyüzsgés volt a kultúrház nagytermében.

A délután a szórakozás-szórakoztatás jegyében telt. A gyermekeket a helyi magyar iskola színjátszói „ajándékozták meg” a Négyszögletű kerekded játékmal, amelyet Fodor Éva tanító néni vezetésével tanultak be az iskola diákjai, majd játékok, játékos vetélkedők következtek: célba dobás, horgászat, gólyalabas vetélkedők, csoportos játékok és sok egyéb. Valacsay Olga szerint ezt a részt „zavarta meg leginkább az időjárás, hiszen a gyerekek a labdajátékokra is készültek, amit a kultúrházban nehéz

lett volna megvalósítani”. A rendezvény záróakkordjaként egy szenci együttes szórakoztatta a gyerekeket és a vendégeket egyházi zenével és gyerek dalocskákkal. Valacsay Olga a zavaró körülmények ellenére már most tudja, hogy a Szent Jakab Polgári Társulás jövőre is megtartja a gyermeknap ünnepséget. „A bizalom kötelez”, mondja, és azt ígéri, „jövőre majd kiimádkozzuk a jó időt”.

-is-

A végére konszolidálódott a csapat

Nehéz évad van a csallóközsütörtöki labdarúgók mögött, sem az őszi, sem a tavaszi forduló nem úgy sikerült, ahogy azt a vezetőség eltervezte. Ezt nemcsak a szervezet elnöke, Veréb Károly állítja, hanem ifjabb Kállay Tamás is, aki tavasszal kapusként és edzőként is dolgozott a felnőtt csapattal.

Veréb Károly szerint már az őszi mérkőzések is azt mutatták, néhány játékos nem állt úgy a kötelességekhez, ahogy az várható lett volna, ezért tavaszra gyakorlatilag a járási első osztály megőrzése volt a cél, na meg az, hogy konszolidálódjon a csapat, kialakuljon egy olyan gárda, amelyre a későbbiek során lehet építeni. „A bennmaradás sikerült, ilyen értelemben tehát teljesült a cél, a teljesítmény azonban igen hullámzó volt, néha megmagyarázhatatlanul követték a hazai jó meccseket a gyengébb idegenbeli fellépéseink” – kapcsolódik a célok értékeléséhez ifjabb Kállay Tamás. Azt mondja, jól kezdődött a tavasz, sikerült a felkészülés, húsz játékos gyakorolt, aztán nem jöttek a várt eredmények, ezért fokozódott a csapaton belül a feszültség, mindenki érezte annak a súlyát, hogy eredmények, győzelmek kellenek, s ez olykor görcsös akarásba torkollott. „Csak a végére konszolidálódott a csapat, az utolsó öt-hat mérkőzésen került összhangba a teljesítmény és az eredményesség” – ál-

lítja az edző, és elismeri, hogy mindehhez, ahogy a bennmaradáshoz is a teljes vezetőség összefogására, segítségére is szükség volt, „édesapám, idősebb Kállay Tamás, aki korábban éveken át vezette edzőként a csapatot, még az öltözőbe is bejárt, szükség volt a tapasztalatára”.

Veréb Károly is úgy látja, az ifjúsági csapatból több tehetséges fiatal mutatkozott be a felnőttek között és követelt magának helyet a csapatban, „gyakorlatilag három, négy új játékosban gondolkodunk az új idény előtt, reméljük, az új edző, Hodek úr, aki a pozsonyi Interből érkezik hozzánk, hoz magával játékos, de mi is keressük a megfelelő típusokat, olyan játékosokat, akik nagyon egyértelműen és tudatosan győzni mennek ki a pályára. Mert talán ez, vagyis a győzni akarás hiányzott leginkább a csapatból az elmúlt évadban” – állítja az elnök.

Sajnos, az elmúlt évadban nemcsak a felnőttekkel volt gond. Ugyan az ifjúsági csapat mindvégig jól szerepelt a bajnokságban, de igen szűk kerettel, merthogy – Veréb Károly szerint – a fiatalok más szórakozás iránt érdeklődnek, a foci nem elégíti ki őket. Ennek pedig az lett az eredménye, hogy miután hét játékos „kiöregedett”, utánpótlás híján az ősszel kezdődő szezonban a vezetőség nem indít ifjúsági csapatot a bajnokságban. Persze, az elnök

is, a teljes vezetés is bízik abban, hogy ez „csak átmeneti állapot”, s a lehető legrövidebb időn belül sikerül új csapatot „összszervezni”, hiszen ifjúsági csapat nélkül a felnőtteknek sincs perspektívájuk hosszú távon – állítják az illetékesek.

Optimizmusra adhat okot, hogy az előkészítő csoport és a kölyökcsoport folyamatosan dolgozik és egyre szebb eredményeket ér el. Ifjabb Kállay Tamás, aki a felnőttek mellett a két korosztállyal dolgozik – immár évek óta – büszkén mondja, hogy 8-10 éves „fiai” a náluknál idősebb korosztállyal is sikeresen vették fel a versenyt az idén, s még olyan csapatokkal is sikeresen mérték össze tudásukat, mint az Inter Bratislava vagy a dunaszerdahelyi DAC. Ausztriában pedig egy tornán úgy lettek a másodikak, hogy csupán a döntőt veszítették el egy magyarországi csapattal szemben, miközben hét osztrák korosztályos együttessel utasítottak maguk mögé, megnyerve a döntőig vezető összes mérkőzést. Hasonlóan jól szerepelt a csapat a Csallóközsütörtöki Polgármesteri Kupán, amelynek csak azért nem volt végeredménye az idén, mert a helyosztókat „elmosta az eső”. Ifjabb Kállay Tamás szerint – aki egyébként a bajnokság befejeztével játékosként Felsőpatonyba igazolt, ott folytatja kapuspályafutását – öt-hat olyan tehetség játszik a kölyökcsoportban, akik megfelelő kintartással és rendszeres edzéssel akár magasabb célokra is kitérhetnek maguk elé, mint a járási bajnokság.

Veréb Károly is úgy látja, az elmúlt szezon „egyetlen fényes csillaga” az előkészítő csoport és a kölyökcsoport munkája, szereplése volt és bízik a folytatásban is, hiszen ifjabb Kállay Tamás csak játékosként „hagyta el” Csallóközsütörtököt, „gyerekeivel” folytatni fogja a nevelői munkát. Az elnök a felnőtt csapat tagjait név szerint nem kívánja értékelni, azt mondja, akivel nem hosszabbítanak szerződést, az maga az értékelés, a többi pedig „tisztá lappal” indulhat az új idénynek, s bizonyíthat az új edzőnek, amire nem is kell majd sokat várni, hiszen a felkészülés már július közepén kezdődik.

Illusztrációs felvétel

Eredmények, táblázatok

Felnőtt csapat

Štvrtek na Ostrove - Vydrany	0:0
Královičove Kračany - Štvrtek	4:0
Štvrtek - Holice na Ostrove	1:1
Jahodná - Štvrtek na Ostrove	6:1
Štvrtek na Ostrove - Trnávka	4:1
Janíky - Štvrtek na Ostrove	6:1
Štvrtek - Kostolné Kračany	3:0
Čenkovec - Štvrtek na Ostrove	4:2
Štvrtek - Blatná na Ostrove	4:0
Horná Potôň - Štvrtek	2:0
Štvrtek - Malé Dvorníky	6:2
FK Zlaté Klasy - Štvrtek	1:0
Štvrtek na Ostrove - Rohovce	7:0
Veľké Blahovo - Štvrtek	2:4
Štvrtek na ostrove - Lehnice	2:1

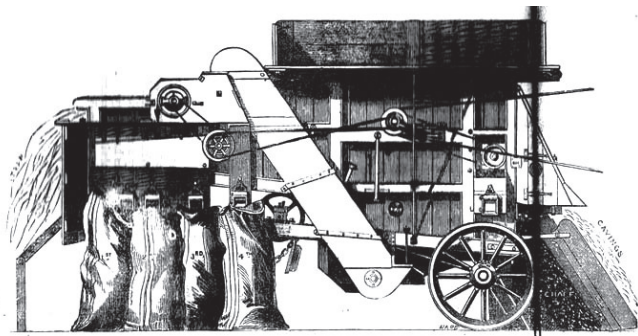
1. FK Zlaté Klasy	62:29	62 pont
2. Královičove Kračany	57:35	59 pont
3. Čenkovec	56:38	54 pont
4. Lehnice	49:38	46 pont
6. Rohovce	40:34	43 pont
7. Bltaná na Ostrove	55:59	42 pont
8. Veľké Blahovo	50:58	42 pont
9. Jahodná	52:58	41 pont
10. Janíky	62:56	40 pont
11. Holice na Ostrove	46:43	40 pont
12. Štvrtek na Ostrove	60:64	35 pont
13. Kostolné Kračany	44:50	35 pont
14. Vydrany	38:63	34 pont
15. Horná Potôň	38:71	31 pont
16. Malé Dvorníky	46:82	26 pont

Ifjúsági csapat

Štvrtek na Ostrove - Vydrany	0:6
Ohrady - Štvrtek na Ostrove	4:2
Štvrtek - Holice na Ostrove	3:0
Jahodná - Štvrtek na ostrove	2:1
Štvrtek na Ostrove - Povoda	10:0
Baka - Štvrtek na Ostrove	0:3
Štvrtek - Kostolné Kračany	3:3
Vieska - Štvrtek na Ostrove	1:7
Šamorín B - Štvrtek na Ostrove	2:1
Štvrtek - FK Zalté Klasy	4:3
Štvrtek - Okoč-Sokolec	5:2
Štvrtek - Trhová Hradská	1:3
Dolný Štál - Štvrtek na Ostrove	1:4
Štvrtek na ostrove - Lehnice	8:5

1. Kostolné Kračany	107:20	72 pont
2. Zlaté Klasy	122:24	65 pont
3. Lehnice	90:42	60 pont
4. Dolný Štál	104:47	59 pont
5. Vydrany	100:53	55 pont
6. Štvrtek na Ostrove	97:60	50 pont
7. Ohrady	66:47	43 pont
8. Trhová Hradská	57:88	35 pont
9. Baka	43:80	30 pont
10. Povoda	39:72	29 pont
11. Šamorín B	43:106	28 pont
12. Jahodná	37:76	25 pont
13. Okoč-Sokolec	37:76	24 pont
14. Holice na Ostrove	28:115	19 pont
15. Wieska	25:119	10 pont

Az első cséplőgépek

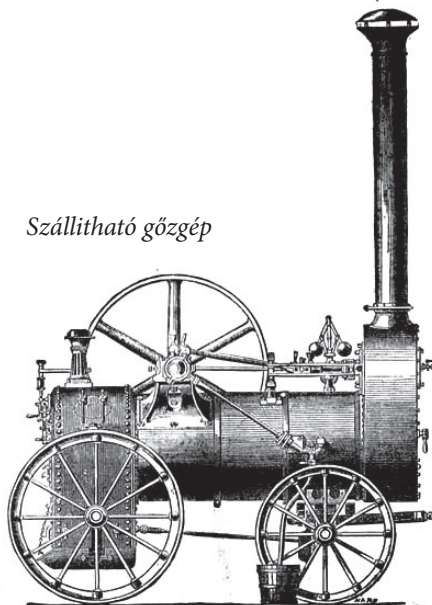
Kettős szelelőju-cséplő- és tisztázó-gép

Az első cséplőgépet Berger Ferenc és Tomasek István hozta 1890 körül Csütörtökbe az első cséplőgép-társaság megbízásából. A környéken ez volt az első, gőzgéppel hajtott cséplőgép, elevátor nélkül. Tulajdonosainak, az első cséplőgép-társaságnak neve mindmáig olvasható a Szent Flórián szobron: Németh Ferenc, Sill Jakab, Író Ferenc, Kállay Imre, Valacsay János, Tomasek István, Sill János, Sill István. 1893. – A cséplőgép gépésze Berger Ferenc volt. Ez a szerencsés vállalkozás komoly anyagi hasznot hozott a társaságnak. Bérecsélésre Csákányba a ciszter birtokra, Dénesdibe, a Dénesd melletti ún. Fertályföldekre, sőt Nagypakára is elmentek. A sajátjukat cséplették utoljára. A cséplőrészt naponta kocsin hozta haza. Ez a cséplőgép a nagy igénybevétel miatt hamar tönkrement, jókaiak vették meg. Ugyanez a társaság 1907-ben egy Hoffherr-Schranz típusú gépet szerzett, ezt a csákányi gazdák vették meg 1911-ben a társaságtól. Végül 1912-ben ismét új cséplőgépet szereztek a Hoffherr-Schranz cégtől. Ennek gőzgépe nagyon sikerült kivitelű volt, a legújabb időkig szinte zavartalanul végezte a cséplés munkáját. Közben egy másik cséplőgép-társaság alakult Csütörtökben. Ők először csákányi gazdákkal szövetkeztek, és nyolcan voltak.

is Hoffherr-Schranz gépet szereztek Bécsben. A cséplőgépek mellett a társaságba tömörült gazdák részaratói mint egybeszokott és gyakorlott munkacsoport dolgoztak. A szerelőmunkát a gépész és a fűtő látta el. Az egész munkafolyamatot a cséplőgazda irányította, ő vezette a könyvelést is. Rendszerint két esetű dolgozott felváltva, a többi munkahelyeket naponta cserélték. Az etető rendszerint a cséplőgazda és helyettese volt.

*(Sill Ferenc nyomán,
Csütörtök mezőváros története)*

Szállítható gőzgép

HÍRNÖK – a csallóközesütörtökiek lapja

Kiadja a Csallóközesütörtöki Polgármesteri Hivatal.

Felelős kiadó: Őry Péter polgármester. **Felelős szerkesztő:** Neszméri Sándor
A szám munkatársai: Elek Klára, Feketevízi Erika, Iliášová Viera, Kausitz Klára, Nagy Erzsébet, Őry Péter, Parák László, Veréb Károly.

Műszaki szerkesztő: Németh Árpád

Regisztrációs szám: OÚ Dunasjká Streda 4/2003

A Hírnökkel kapcsolatos észrevételeket vagy közlésre szánt írásait olvasóink a polgármester titkárságán adhatják le félfogadási napokon.

SPRAVODAJ – občasník Štvrtočanov

Vydáva Obecny úrad Štvrtok na Ostrove.

Zodpovedný vydavateľ: Péter Őry. **Zodpovedný redaktor:** Sándor Neszméri
Na čísle spolupracovali: Klára Elek, Erika Feketevízi, Viera Iliášová, Klára Kausitz, Erzsébet Nagy, Péter Őry, László Parák, Karol Veréb.

Technický redaktor: Árpád Németh

Registračné číslo: OÚ Dunasjká Streda 4/2003

Pripomienky a návrhy článkov na zverejnenie v občasníku môžete odovzdať na sekretariáte starostu obce v stránkových dňoch.

A mi lexikonunk

Újszülötteink

Daniel Julianna
Daniel Tímea Jázmin
Daniel Erik
Danis Martin
Dudás Dániel

Fájdalommal búcsúztattuk

Farkas Ilona, élt 85 évet
Ravasz Ferenc, élt 61 évet
Mezsei Péter, élt 39 évet
Kuzma Fridrich, élt 74 évet
Varga Antal, élt 71 évet
Egyed Etel, élt 88 évet
Kiss Jenő, élt 72 évet
Múčková Agneša, élt 83 évet
Orbán Erzsébet, élt 94 évet
Mucska Mária, élt 81 évet

Bejelentkeztek falunkba

Turoková Michaela, Spišský Hrhov
Kugler Ivan, Pozsony
Kuglerová Irena, Pozsony
Őry Mária, Vásárút
Pittnerová Jarmila mérnök, Pozsony
Busánszky Dávid, Jányok

Elköltöztek falunkból

Csöllei Krisztina, Jányokra
Csöllei Tamás, Jányokra
Banyák Ivetta, Légre
Sipos Tamás, Nagymagyarra